

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΕΤΟΣ Ζ'.
ΑΡΙΘ. 80

Ἐν Πειραιεῖ Αὐγουστος
1891

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Δ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΔΟΣ

ΑΔ. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ

ΑΡΧΑΙΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Ὁ κ. Δ^ρ Gröpler, ἔφορος τῆς ἐν Δεσσαύου δουκικῆς Βιβλιοθήκης, γράφει ἐν τῇ ἐκεῖ ἐπίσημῃ βιβλιοθήκῃ ὅτι ὁ ἐν Κεῖλῃ Δ^ρ Βλάς, μεταβὰς τῷ 1887 εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔλαβεν, ἐνεργείᾳ τοῦ ἐκεῖ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας κ. Ράδοβιτς ἐπίσημον ἄδειαν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐν τοῖς Σουλτανικοῖς ἀνακτόροις κατατεθειμένην ἀρχαίαν βιβλιοθήκην.

Κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσκεψιν τῷ εἰδείχθησαν 34 χειρόγραφα ἠριθμημένα καὶ ἀκριβῶς καταγεγραμμένα. Ἐν τῇ καταγραφῇ δὲ ταῦτα ὑπῆρχον ἐν ἄλλοις

- Ἡ Γεωμετρία τοῦ Εὐκλείδου
- Ἡρώνας τοῦ Ἀλεξανδρέως, περὶ μέτρων (μεμβράνα)
- Ὁμήρου Ἰλιάς
- Μιχαὴλ αἰχμάλωτος
- Περὶ ἀρχαιοτήτων Κωνσταντινουπόλεως
- Ἡ ὀκτάτευχος μετὰ σχολίων ἑλληνικῶν, πατέρων τῆς ἐκκλησίας (μεμβράνα)
- Δισώπου μῦθοι
- Γαλληνοῦ ἰατρικὰ συγγράμματα
- Ἰπποκράτης καὶ Ψελλός
- Διασαφήσεις τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ (μεμβράνα)
- Κυρίλλου λεξικὸν
- Ἐμμανουὴλ Μοσχοπούλου γραμματικὴ
- Ἄρριανός.

Ἄριστοτέλους πραγματεῖαι.

(Φιλόξενος)

Εὐαγγέλιον (μεμβράνα)

Πυθαγόρου συγγράμματα

Ἑλληνολατινικὸν λεξικὸν

Πολύβιος

Πτολεμαίου γεωγραφία

Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ Ἱστορία

Ξενοφῶντος, Κύρου Παιδεία

Ἡσιόδου Θεογονία

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια, καὶ ἄλλα.

Ἡ Ὀκτάτευχος (μετὰ ζωγραφιῶν), ἡ ἐξήγησις τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ καὶ αἱ πραγματεῖαι τοῦ Ἄριστοτέλους ἀνήκον βεβαίως τῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν Παλαιολόγων

Εἰς μεταγενεστέρας δ' ἐπισκέψεις εἶδε προσέτι ὁ κ. Βλάς ἐν τῷ θησαυροφυλακείῳ τῶν ἀνακτόρων καὶ ἄλλα χειρόγραφα, οἷον

Ἄσματα ἑλληνικὰ μεσαιωνικὰ ἐν συλλογῇ

Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου περιγραφὴν τῶν τετραπόδων ζώων καὶ τῶν πτηνῶν

Γ. Ἀργυροπούλου μάχην τῆς Βάρνης.

Ἱστορία τῶν Ῥωμαίων καὶ Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων

Σχόλια εἰς τοὺς ψαλμοὺς

Συγγράμματα Ἄριστοτέλους

» Πλάτωνος

» Ἀπολλωνίου κ. τ. λ.

Λατινικὰ δὲ

Σενέκας (μεμβράνα)

Πτολεμαίου γεωγραφία. Μετάφρασις (μεμβράνα)

Γεωγραφικοί Χάρται τῶν χωρῶν τῆς Μεσογείου (ἄρατοι)
 Αὕτη, λέγει ὁ κ. Gröpler, ἡ νῦν κατάστασις τῆς βιβλιο-
 θήκης τῶν σουλτανικῶν ἀνακτόρων. Οὐχὶ δ' ἀπιθάνως εἶ-
 ἀρχαιοτέρων καταγραφῶν καὶ δηλώσεων συμπεραίνεται ὅτι
 πλὴν τούτων καὶ ἕτερα περιέχει. Ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη τῶν
 Παρισίων κέκτηται 15 ἑλληνικά καὶ 1 λατινικὸν χειρόγρα-
 φον, ἃ ἔλαβε τῷ 1687 ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τῶν σουλτανικῶν
 Ἀνακτόρων. Ἑλληνικὰ δὲ χειρόγραφα 200 τότε ἐκεῖ ἐναπο-
 λειφθέντα, ἄλλως καὶ ἀλλαχοῦ ἐσκορπίσθησαν. Ἐναπολείπε-
 ται ὁμως ἡ λίαν ἐνδιαφέρουσα προσδοκία ὅτι μένουσιν ἐτι
 ἐκεῖ λείψανα τῆς ἀρχαίας βιβλιοθήκης τοῦ Παλαιολόγου.
 Ἡ ὑπόθεσις ὅτι αὕτη κατεστράφη ἐπ' οὐδενὸς στηρίζεται λό-
 γου, κατὰ τὸν κ. Gröpler, ἀδιότι οἱ Τούρκοι δὲν εἶναι ἐχθροὶ
 τῶν βιβλίων».

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΚΡΕΜΟΥ

Ν Α Ε Ο Σ

(Συνέχεια τοῦ ἐν τῷ προηγ. φύλλῳ).

32. Ὀλυμπ. 118 χρ. 2. Ἐστειλεν τὸν υἱὸν τοῦ Δη-
 μήτριον μετὰ ἕνα ἀρκετὸν στόλον, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ εἶχε διώξῃ
 τοὺς Μακεδόνας ἀπὸ τοῦ κάστρου τῆς Μουνιχίας, τὸ ἐκα-
 ταδάψισεν καὶ τοὺς ἔδωσε τὴν τέλειαν ἐλευθερίαν.

Μ' ὄλον αὐτὸ τὸ θέλημα τῆς γενικῆς ἐλευθερίας, πρέ-
 πει νὰ ἐκυρίευσεν ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς μερικὰς νή-
 σους τοῦ Αἰγαίου διὰ τὸν πατέρα του τὸν Ἀντιγόνο βα-
 σιλέα τῆς Συρίας ἢ τὸ ὀλιγώτερον εἶχεν αὐτὸν τὸν σκο-
 πόν, ἐπειδὴ κατὰ τὸν Πλούταρχον εἰς τὸν βίον τοῦ Δη-
 μητρίου αὐτὸς εἶχεν εἰς τὴν ἀκολουθίαν του καὶ εἰς τὴν
 δούλευσίν του τὸν Ἀγαθοκλῆν τὸν Σικελιώτην μετὰ τὸν τί-
 τλον ἐνὸς διοικητοῦ τῶν νήσων. Μ' ὄλον τοῦτο ὁ Πτολε-
 μαῖος ὁ Σωτὴρ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου μετὰ τὸν
 Ἀλέξανδρον ἐξουσίαζε περισσότεραις ἢ ἴσως ὅλας τὰς Κυ-
 κλάδας, ἐπειδὴ ὁ Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, ὁ υἱὸς του,
 τὰς εἶχεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι ἔκαμε
 καμμίαν ἐστρατείαν του εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς τὴν Ἀν-
 δρον, καὶ οἱ στρατηγοὶ του ἐκυρίευσαν τὰς λοιπὰς πρὸ πάν-
 των ὅταν ἔκαμε τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Ἀντιγόπου Γο-
 καταῖ. Πέρνωντας οὗτος τὰς Ἀθήνας, ὁ Φιλάδελφος ἐπῆρε
 τὰς νήσους διὰ νὰ μὴ τὰς ἀφήσῃ εἰς τὸν Ἀντίγονον. Εἶνε
 βέβαιον ὅτι τὰς ἔκαμεν ἐν μέρος τῶν τόπων του.

33. Ὀλυμπ. 118 χρ. 1. Ὅλο τὸ Αἰγαῖον ἐξίππασθη
 φοβερὰ (Ὀλυμπιάδος 136. χρ. 2) ἀπὸ τὸν κρότον, τὸν ὁ-
 ποῖον ἔκαμον ὑπόγειαι φωταὶ πλησίον εἰς τὴν νῆσον Θή-

ραν ἢ Σαντορίνην, αἱ ὁποῖαι ἐσχημάτισαν ὡς τὸ τέλος τὴν
 νῆσον Θηρασίαν (233 πρὶν Χριστοῦ).

Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχαν φέρει τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἰλλυρίδα.
 καὶ εἶχαν πάρει 10 χρόνια προητέρα ἀπὸ τὴν βασιλίαν
 Τεύταν ἕνα μέγα μέρος τῆς βασιλείας της καὶ τὸ εἶχαν
 δώσει εἰς τὸν Δημήτριον τὸν Φάριον, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπόταξιν
 εἰς αὐτοῦς τὴν νῆσον Κέρκυραν ἢ Κουρούς. Ὅμως ὅταν ἐ-
 γεινεν εἰρήνη, ἕνα ἄρθρον διελάμβανε νὰ μὴ ἀπεράσουν αὐ-
 τοὶ οἱ λαοὶ ὄντες ἐμπειρότατοι ναῦται μετὰ τὰ ὀπλισμένα
 των πλοῖα τὴν Λίσσον πόλιν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἠπεί-
 ρου καὶ τῆς Δαλματίας. (Ὀλυμπιάδος 139. χρ. 4). Εἰς
 αὐτὸν τὸν χρόνον ὁμως ὁ Δημήτριος ὁ Φάριος, ξεχνώντας
 τὰς εὐεργεσίας τῶν Ῥωμάνων καὶ καταφρονώντας τὰς προ-
 σταγὰς τῶν ἀπέραςε τὰ σημειωμένα ὄρια μετὰ 50 κάραβια
 καὶ ἐληλάτησεν καὶ ἐπῆρεν ἔρανοὺς ἀπὸ τὰς Κυκλάδας ἢ
 Νάξος ἔδωκεν ἕνα καλὸν μέρος αὐτῶν.

Ὁ Ἀντίοχος ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς Συρίας ἔκαμε συμ-
 μαχίαν μετὰ τὸν Φίλιππον υἱὸν τοῦ Ἀντιγόπου βασιλέως
 τῆς Μακεδονίας διὰ νὰ καταπολεμήσουν τὸ βασίλειον τῆς
 Αἰγύπτου μετὰ τὸν τρόπον ὅπου νὰ πάρῃ ὁ Ἀντίοχος
 διὰ τὸ μέρος του τὴν Κοίλην Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην, ὁ
 Φίλιππος τὴν Αἰγύπτου, τὴν Καρίαν καὶ τὰς νήσους τοῦ
 Αἰγαίου ὁ ὕστερος εἶχε δώσει προσταγὴν εἰς τὸν Δείναρ-
 χον τὸν ναύαρχόν του νὰ καταπολεμήσῃ τὰς Κυκλάδας νή-
 σους, αἱ ὁποῖαι ἦταν φανερὰ ἐναντίον εἰς τὴν πίστιν τῶν
 συνθηκῶν. Αὐτὸς ὁ ναύαρχος διὰ νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀδικίαν
 καὶ ἀσέβειαν τοῦ κυρίου του, πρὸ τοῦ νὰ ἐβγῇ ἀπὸ τὸν λι-
 μένα ἐσήκωσε δύο βωμοὺς τὸν ἕνα εἰς τὴν Ἀδικίαν καὶ τὸν
 ἄλλον εἰς τὸν Ἀσέβειαν καὶ ἐπρόσφερε θυσίας εἰς τὸν ἕνα
 καὶ εἰς τὸν ἄλλον διὰ νὰ περιπαίξῃ ἐν ταῦτῳ τοὺς θεοὺς
 καὶ ἀνθρώπους ὁμως αὐτὸ τὸ πρόβλημα ἐματαιώθη.

34. Ὀλυμπ. 114 χρ. 2. Ὁ Φίλιππος εἶχε μ' ὅλα ταῦτα
 ἀκόμη φρουρὰς εἰς τὴν Ἄνδρον, Πάρον καὶ Σίφρον· αἱ λοι-
 πὰ νῆσοι ἐμβῆκαν εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Ῥοδίων, τῶν
 Ἀθηναίων καὶ τῶν Ῥωμάνων κατὰ τοῦ Φιλίππου, ἀπὸ τὸ
 ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἦταν ἐλεύθεραι. Ἴσως καὶ διὰ τοῦτο
 ἀνακατώθησαν εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον, ἐπειδὴ ἦταν ὑποκει-
 μέναι εἰς τὴν Αἰγύπτου καὶ ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Ἐπι-
 φανῆς ἦτο ὁμοίως εἰς τὴν συμμαχίαν. Εἰς τὸν καιρὸν αὐτοῦ
 τοῦ πολέμου ἐβγῆκε ἀπὸ τὴν θάλασσαν μεταξὺ τῶν νησιῶν
 Θήρας καὶ Θηρασίας ἡ νῆσος Ἰερὰ ἢ Γράνδε Καμμένη καὶ
 ἔκαμε νὰ τρέμουν τὰς λοιπὰς νήσους.

35. Ὀλυμπ. 146 χρ. 1. Ἡ εἰρήνη ἐγινε μετὰ τὸν Φίλιπ-
 πον νικημένον ἀπὸ τοὺς Ῥωμάνους τοιοῦτοτρόπως ὥστε νὰ
 εὐχαριστήθῃ μετὰ τὴν Μακεδονίαν μόνον, νὰ ἐβγάλλῃ τὰ στρα-
 τεύματά του ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις ἐξὼ ἀπὸ τὸ βασίλειον
 καὶ νὰ ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν. Οἱ Ῥωμαῖοι ἔδωσαν εἰς τοὺς
 Ἀθηναίους τὴν Πάρον, τὴν Ἰμβρον καὶ τὴν Σκῦρον· τὰ
 ἄλλα φαίνεται ὅτι ἔμειναν ἐλεύθερα ἢ ὑποκείμενα τὸ ὀλι-